

biblioteca practică de
drept european

DR. CRISTINA MARILENA PARASCHIV

Achiziții publice

JURISPRUDENȚA CURȚII DE JUSTIȚIE
A UNIUNII EUROPENE

DR. CRISTINA MARILENA PARASCHIV

Achiziții publice

JURISPRUDENȚA CURȚII DE JUSTIȚIE
A UNIUNII EUROPENE

Universul Juridic
București
- 2022 -

Atribuirea unui contract de achiziții publice de servicii de tratare a deșeurilor. Calificarea obligației operatorului de a fi titularul unui consimțământ scris prealabil pentru transferurile de deșeuri transfrontaliere. Condiție de executare a contractului

↳ *Cauza C-295/20, Sanresa UAB c. Aplinkos apsaugos departamentas prie Aplinkos ministerijos, cu participarea Toksika UAB, Žalvaris UAB, Palemono keramikos gamykla AB, Ekometrija UAB, Hotărârea din 8 iulie 2021*

Index: serviciile de tratare a deșeurilor, calificarea obligației operatorului, consimțământul scris, transferul de deșeuri transfrontalier, executarea contractului, deșeurile, procedura internațională deschisă

Directiva 2014/24/UE, art. 18 alin. (2), art. 58, art. 70

În cauza de față, Curtea a stabilit următoarele:

1) Art. 18 alin. (2), precum și art. 58 și 70 din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE trebuie interpretate în sensul că, în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice de servicii de gestionare a deșeurilor, obligația unui operator economic care dorește să transfere deșeuri dintr-un stat membru în alt stat de a dispune, în conformitate în special cu art. 2 pct. 35 și cu art. 3 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, de consimțământul autorităților competente ale statelor vizate de acest transfer constituie o condiție de executare a contractului menționat.

2) Art. 70 din Directiva 2014/24 coroborat cu art. 18 alin. (1) din această directivă trebuie interpretat în sensul că se opune ca oferta

unui ofertant să fie respinsă pentru simplul motiv că acesta nu face dovada, la momentul depunerii ofertei sale, că îndeplinește o condiție de executare a contractului în discuție.

Litigiul principal și întrebările preliminare

19 La 7 octombrie 2018, autoritatea contractantă a publicat un anunț privind o procedură internațională deschisă pentru achiziționarea unor servicii de gestionare a deșeurilor periculoase.

20 Pentru a preveni apariția unei catastrofe ecologice, autoritatea contractantă a arătat, la pct. 9 din această cerere de ofertă, că era necesar să se pună capăt rapid exploatării unei instalații cu risc ridicat în care erau depozitate deșeuri periculoase și ca acestea să fie tratate rapid. La pct. 11 din cererea menționată, a arătat că deșeurile respective erau stocate în aer liber, în recipiente care se degradau, puse direct pe pământ, clădite unele peste altele și afectate de greutate. În plus, aceste deșeuri ar conține produse chimice periculoase și accesibile unor persoane neautorizate. Potrivit autorității contractante, asemenea împrejurări ar justifica recurgerea la procedura accelerată și la reducerea termenului de depunere a ofertelor.

21 Pct. 23 din cererea de ofertă în discuție în litigiul principal stabilea condițiile referitoare la calificare pe care ofertanții trebuiau să le îndeplinească la data limită stabilită pentru depunerea ofertelor. Autoritatea contractantă a indicat că numai ofertantul clasat pe prima poziție va fi obligat să prezinte documentele care îi atestă calificarea, așa cum sunt prezentate în tabelul care figurează la punctul menționat. În plus, în ipoteza în care calificarea ofertantului cu privire la dreptul de a exercita activitatea vizată nu ar fi fost verificată sau nu ar fi fost verificată în totalitate, ofertantul trebuia să se angajeze față de autoritatea contractantă ca numai persoanele care au acest drept să execute contractul.

22 Cererea de ofertă în discuție în litigiul principal permitea, în plus, ofertanților să viziteze terenul respectiv înainte de a-și prezenta oferta. Cu toate acestea, din cauza imposibilității de a avea acces la un număr

mare de containere și de a le determina nivelul de umplere, cantitatea efectivă de deșeuri periculoase era necunoscută.

23 Autoritatea contractantă a primit patru oferte. Una dintre ele a fost prezentată de Sanresa, în calitate de conducător al unei asocieri temporare de întreprinderi lituaniene. Această ofertă desemna doi subcontractanți, care erau stabiliți în Danemarca și, respectiv, în Republica Cehă.

24 La 22 noiembrie 2018, autoritatea contractantă a solicitat Sanresa să îi furnizeze, în termen de cinci zile lucrătoare, informații suplimentare pentru a-și clarifica oferta, referitoare în special la repartizarea diferitor operațiuni de gestionare a deșeurilor între partenerii și subcontractanții săi, precum și la subcontractanții săi care dispuneau de o autorizație de transfer internațional de deșeuri.

25 La 7 decembrie 2018, autoritatea contractantă a indicat firmei Sanresa, pe de o parte, că transferul internațional de deșeuri era, potrivit Regulamentului nr. 1013/2006, condiționat de obținerea unei autorizații prealabile din partea autorităților statelor vizate de acesta și, pe de altă parte, că niciunul dintre operatorii economici pe care îi menționase nu era titularul unei asemenea autorizații. În consecință, autoritatea contractantă a permis firmei Sanresa să remedieze aceste curențe până la data de 17 decembrie 2018, acordându-i posibilitatea de a-și completa oferta sau de a prezenta o nouă listă cu subcontractanți.

26 La 26 februarie 2019, autoritatea contractantă a decis totuși să pună capăt procedurii de cerere de ofertă, pentru motivul că cererea de ofertă în discuție în litigiul principal era lipsită de claritate, dar a revenit asupra acestei decizii la 18 martie 2019. A doua zi, a informat în scris firma Sanresa că dispunea de un termen de 40 de zile pentru a furniza o autorizație de transfer internațional de deșeuri sau pentru a schimba subcontractantul.

27 Autoritatea contractantă a respins oferta Sanresa la 21 mai 2019, pentru motivul că aceasta din urmă, nefiind titulara autorizației de a efectua transferuri internaționale de deșeuri impuse de Regulamentul nr. 1013/2006, nu demonstrase că dispunea de dreptul de a exercita activitatea vizată.

28 La 30 mai 2019, firma Sanresa a introdus o reclamație împotriva respingerii ofertei sale, susținând că îndeplinea condiția privind calificarea furnizorilor așa cum rezulta din condițiile cererii de ofertă. Sanresa considera că aceste condiții nu impuneau ca oferta să fie însoțită de consimțământul autorităților naționale pentru un transfer internațional de deșeuri. Întrucât reclamația sa a fost respinsă, ea a formulat o cale de atac jurisdicțională, respinsă atât în primă instanță, cât și în apel. Sanresa a formulat atunci recurs la Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Curtea Supremă de Justiție a Lituaniei).

29 Potrivit acestei instanțe, se ridică în principal problema calificării clauzei din cererea de ofertă potrivit căreia ofertantul este obligat să prezinte în cursul procedurii de atribuire a unui contract de achiziții consimțământul autorităților competente pentru transferul internațional de deșeuri în conformitate cu Regulamentul nr. 1013/2006, părțile având poziții opuse cu privire la existența sau nu în această clauză a unei condiții referitoare la calificarea ofertanților sau a unei condiții de executare a contractului care va fi încheiat.

30 Instanța menționată arată, mai întâi, că părțile din litigiul principal consideră că această clauză nu impune în mod expres anexarea la ofertă a consimțământului autorităților competente pentru transferul internațional de deșeuri.

31 În continuare, la fel ca Sanresa, instanța de trimitere apreciază că obligația de a prezenta acest consimțământ nu se referă la calificarea ofertantului, ci la executarea contractului. Deși specificațiile tehnice trebuie să fie suficient de precise pentru a permite ofertanților să determine obiectul contractului, iar autoritățile contractante să îl atribue, aceasta din urmă ar fi definit în mod imprecis obiectul contractului, și anume compoziția deșeurilor periculoase care trebuie eliminate și codul lor. Astfel, ar fi fost imposibil, prin ipoteză, să se furnizeze toate acele informații cu ocazia depunerii ofertei.

32 De altfel, o situație în care autoritatea contractantă nu ar descrie în mod exhaustiv obiectul contractului ar putea fi de asemenea incompatibilă cu Regulamentul nr. 1013/2006, din moment ce legalitatea unui transfer de deșeuri depinde în special de respectarea condițiilor